

driver privat Forretningsvirksomhed paa dette Omraade, og det er jo fuldstændig ærligt og rimeligt, at de vil anvende deres Fritid til at skaffe sig større Fortjeneste. Ligesom de fabrikere Cigaretterne i deres private Lejlighed, sælger de ogsaa Varen ad privat Vej. Naar man bare har de faa og simple Redskaber, der hører til, saa kan Cigaren jo fabrikeres oppe paa et Kvistkammer, om det skal være, og der behøves heller ingen Butikker til at sælge dem i, for man kan let sælge dem til Kammerater af andre Arbejdsfag og mange andre. Derfor bliver det efter Sagens Natur meget vanskeligere at kontrollere. Imidlertid ser jeg nok, at Kontrollen væsentligst skal være en Kontrol med Salget af Raatobak til disse Folk; men Vanskelighederne er nu alligevel ikke smaa. Imidlertid kan jeg fuldt billige, at Finansministeren har ønsket at gøre dette Forsøg. Det vil kunne være lærerigt paa mange Maader, og det kan maaske ogsaa føre til andre Foranstaltninger, som Finansministeren ligeledes antydede; hvis man vil gaa over til Monopolet, vil det kunne blive en Overgang dertil. Jeg skal altsaa erklære, at jeg kan tiltræde, at der gøres et Forsøg med denne paa Tobaksbeskatningens Omraade nye Skatteform.

Hvad angaar Satserne, er de jo ganske store, men kommer dog ikke paa langt nær op til de forholdsvis uhyre Skattesatser for Øl og Vin. Man kan sige, at de bevæger sig i det hele taget mellem 20 og 33 pCt. af Detailprisen; men, som der jo ogsaa allerede offentlig er gjort opmærksom paa, slipper Forbrugerne ikke med disse 20—33 pCt., for rent bortset fra Avancen, som man jo plejer at lægge, ret rigeligt endda, paa Forbrugerne ved den Slags Lejligheder, er der ogsaa Tobakstolden, Raatobakstolden og Cigartolden at tage Hensyn til, saa jeg er tilbøjelig til at mene, som der ogsaa er blevet sagt af kompetente Fagmænd, at Forbrugerne slipper neppe under en Forhøjelse af et halvt Hundrede Procent; maaske bliver det endda noget mere. Men jeg har altid været af den Mening, at naar man kom til Luksusbeskatningen, kunde det ikke nytte noget udelukkende at holde sig til Smaatingene, saa maatte man have fat paa de store Artikler indenfor Luksusforbruget og her da først og fremmest Tobaksforbruget, og jeg finder saaledes ikke at kunne gøre nogen væsentlig Indvendig mod denne Skat. — Jeg skal gøre opmærksom paa, at der er et vigtigt Tobaksforbrug, som ikke er draget ind un-

der denne Beskatning; det er Forbruget af Røgtobak og Skraatobak. Det er kun draget ind under Beskatningen gennem en Forhøjelse af Tolden, men derimod ikke gennem nogen særlig Afgift; de andre Artikler faar jo ogsaa Tolden at føle, saa den særlige Afgift er et Plus — eller maaske rettere sagt: et Minus — for Cigaretterne og Cigaretterne i Sammenligning med Røgtobak og Skraatobak. Nu er Skraatobakken en speciel Forbrugsartikel, som maaske konkurrerer noget, men dog ikke i saa udstrakt Grad som Røgtobak med Forbruget af Cigaretter, Cigaretter og Cigarillos, men at Røgtobak konkurrerer stærkt med dette Forbrug, kan ikke nægtes, og her staar vi da overfor den Fare, at Røgtobakken af sig selv gaar i Vejret, naar de andre Tobakker stiger med ca. 50 pCt.; det kan umuligt andet end øve Indflydelse paa Røgtobakken. Dette kunde man imødegaa paa to Maader, enten ved ogsaa at tage en særlig Afgift af Røgtobak og Skraatobak eller ved at sikre sig, at en saadan Prisforhøjelse ikke finder Sted, med de Midler, som Regeringen sidder inde med. Vi kan nu forhandle nærmere derom i Udvalget, det egner sig ikke saa godt til Forhandling her; men jeg ønsker dog at sige, at jeg kan forstaa, at Finansministeren har ønsket at fritage det allerjævneste Tobaksforbrug, de daarligst stilledes Tobaksforbrug paa den Maade, han har gjort, saaledes at der ikke bliver lagt en særlig Afgift paa Røgtobak og Skraatobak, og at denne Fritagelse kan blive opretholdt, vil jeg for mit Vedkommende gerne medvirke til, men jeg ønsker ikke at medvirke til en Ordning, som for Røgtobakkens Vedkommende medfører en Prisforøgelse, som alene gaar i Fabrikanternes Lomme.

Spørgsmaalet om Beskyttelsen er jo noget, der maa undersøges nærmere. Finansministeren har sagt os, at Toldsatserne er fastsatte under det Hensyn, at Beskyttelsen ikke skulde forøges, og jeg tvivler heller slet ikke paa, at man har gjort sit bedste derfor. En nærmere Kritik deraf vil det jo ikke være muligt at komme ind paa her. Skal der undersøges noget i den Retning, hvad der vel dog vil være det rigtige, maa det opsættes til Udvalget.

Den lille Juvellø er jo nærmest Udslag af et Principrytteri, om man vil, idet man finder, at her er et saa udpræget Luksusforbrug, at man ikke bør lade det ligge. Jeg synes, at naar man vilde være saa konsekvent, var der andre Arter af Luksusforbrug, som maaske laa nok saa nær og maaske kunde indbringe Staten